

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2020 • ČETVRTO TROMESEČJE • JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Rašmi Ravi Čandra, 32, sanjala je dva zapanjujuća sna, koji su je vodili da u potpunosti preda svoje srce Isusu, nakon svog površnog hrišćanskog života. Priču o njoj možete pročitati na 12. stranici.

JUŽNO-CENTRALNA INDIJA

- 4 U potrazi za pravim Bogom | 3. oktobar
- 6 »Nećete preživeti« | 10. oktobar
- 8 Beba čudo | 17. oktobar **fi**
- 10 Lek odozgo | 24. oktobar
- 12 Dva nezaboravna sna | 31. oktobar
- 14 Spasena iz bunara | 7. novembar **fi**
- 16 Tihi glas | 14. novembar

SEVEROZAPADNA INDIJA

- 18 Tri napada na proučavanja Biblije | 21. novembar **fi**

20 Vrač ne može pomoći samom sebi | 28. novembar

22 Lav u kući | 5. decembar **fi**

CENTRALNA INDIJA

24 Put po svetu da bi se pronašao Hristos | 12. decembar **fi**

26 Učiti se ljubavi | 19. decembar **fi**

28 Program 13. Subote: Dedin napad | 26. decembar

30 Budući projekti 13. Subote

31 Izvori

32 Mapa

fi = Priče koje će posebno interesovati tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. Subote bio je upotrebljen za izgradnju muških i ženskih spavaonica u Adventističkoj školi Nagaland, u Dimapuru, na severoistoku Indije. Možete skinuti slike sa naše Fejsbuk stranice [facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies).

SEVENTH-DAY
ADVENTIST CHURCH®

© 2020 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • [AdventistMission.org](https://www.adventistmission.org)

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za:

- Izgradnju crkvene zgrade u Amritsar u indijskoj državi Pundžab.
- Izgradnju druge faze zgrade Adventističkog koledža Rurki u Rurkiju u državi Utarkand.
- Izgradnju bloka spavaonica u Adventističkoj školi Varanasa u državi Utar Pradeš.
- Izgradnju crkvene zgrade u Rančiju, u državi Džarkand.
- Izgradnju školske zgrade na Adventističkom univerzitetu Spajser u državi Aund Pune Maharaštra.
- Izgradnju dve učionice u Srednjoj adventističkoj školi Azam Nagar u državi Karnataka.
- Izgradnju muškog bloka spavaonica na Akademiji Karnar u Ražanagaramu, u državi Andra Pradeš.
- Izgradnju pet učionica u Adventističkom koledžu Flaiz u Rustumbadi, u državi Andra Pradeš.
- Izgradnju dve crkvene zgrade, Centralna Kanada i Savanagar Tamil, u državi Karnataka.
- Izgradnju bloka muških spavaonica u Memorijalnoj srednjoj školi E. D. Tomas u Tandžavuru, u državi Tamil Nada.
- Izgradnju laboratorije i biblioteke u Adventističkoj srednjoj školi Tirumala u Tirunavarantapuram, u državi Kerala.

Ovog tromesečja posvetićemo se Južnoazijskoj diviziji (JAD) u kojoj se nalazi 4 države: Butan, Indija, Maldivi i Nepal. Sedište ove divizije nalazi se u Hosuru u Indiji.

U ovoj oblasti živi 1,4 milijarde ljudi, uključujući 1,6 miliona vernika Hrišćanske adventističke

crkve, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 872-je ljudi.

Dopreti do 1,4 milijarde ljudi ogroman je izazov koji jedino može biti ostvaren uz božansku pomoć. Kao deo tih misionarskih napora, Južnoazijska divizija izabrala je 11 projekata u Indiji koji će primiti sredstva 13. Subote ovog tromesečja.

Dodatni materijal

Ako želite da svoju Subotnu školu učinite zanimljivijom, možete preuzeti Misionarski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/EUD-fastfacts-2020 ili ga čitati na Fejsbuku. Posetite i lajkujte našu Fejsbuk stranicu (Facebook.com/missionquarterlies).

Iskoristite prednosti misionarskih priča u video-zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, posebno se usredsređujući na primaoce misionarskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video-klipa i linka na Internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju ili posmatrate video-klipove onlajn.

Svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu, dok čitate misionarske priče. Možete odštampati i slikama ukasiti prostoriju Subotne škole ili vašu subotnoškolsku tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku *Izvori*, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni materijal za misionarske prezentacije. Za dodatne informacije možete me i direktno kontaktirati: mcchesneya@gc.adventist.org

Vaša podrška misionstvu veoma je značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionarskom radu crkve putem svojih darovanja. Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

U potrazi za pravim Bogom

INDIJA | 3. oktobar

Džajašila Venkateš, 34

Do pre devet godina, Džajašila je živela u ekstremnom siromaštvu u seoskom predelu južno-centralne Indije.

Njen suprug Venkateš mučio se da pronađe posao na građevini. Džajašila je ostajala kod kuće da se brine o njihovom četvorogodišnjem sinu i dvogodišnjoj ćerki. Svaki dan u određeno vreme, pravila bi pauze da se pokloni pred trima slikama kamenih idola u improvizovanom porodičnom svetilištu.

Sklapajući oči u molitvi, ponavljala bi: »Daj nam hranu danas, mi nemamo novca. Daj nam hrane barem za ovaj dan.«

Svakog petka, njen suprug i ona postili su i molili se idolima od zore do zalaska sunca. I pored njihove odanosti bogovima, njihove molitve nisu bile uslišene. Hrane je bilo malo. Ponekad bi neki dobri komšija doneo nešto zelenog povrća. Često je porodica ostajala gladna.

Džajašila se pitala iz kog razloga su bogovi zanemarivali njenu porodicu. Potražila je druge bogove koji su mogli da odgovore na njenu molitvu.

Jednog dana, primetila je hrišćansku crkvu koja je nedeljom održavala svoja bogoslužjenja. Otišla je sa svojim suprugom i decom na bogoslužjenje, jer je želela da pronađe pravog Boga.

U to vreme, doživela je jednu zdravstvenu krizu. Rodila je devojčicu koja je teško disala, a lekar nije mogao ništa da učini.

Džajašila je zamolila pastora crkve da se pomoli. Nakon molitve koju je uputio Isusu, beba se oporavila i počela normalno da diše. Zapitala se da li je pronašla pravog Boga. Posle tog događaja, kad god bi neko od njeno troje dece bilo bolesno, posetila bi pastora i tražila da se pomoli. Deca bi uvek ozdravljala i nije bilo potrebno da ide u bolnicu.

Međutim, posle nekog vremena, pastor je umro. Džajašila je bila uznemirena. Zavisila je od pastorovih molitava za sve svoje potrebe.

Jednog dana, sve troje dece se razbolelo. Nije znala šta da čini, od koga da traži pomoć. U njenoj crkvi nije bilo pastora jer

su se dvojica ljudi prepirali oko toga ko će voditi crkvu. Ona nije znala kako sama da se moli Isusu. Bila je uplašena. Plačući, uzela je Bibliju i pokušala da čita. Imala je samo četiri razreda osnovne škole, ali je nekako uspevala da shvati reči koje je čitala. Očajnički je čeznula da nešto sazna o Isusu. Dok je čitala, bila je iznenađena saznanjem da je Isus svetkovao sedmi dan Subotu, a ne nedelju. Otišla je u svoju crkvu, koja je do tada izabrala novog pastora.

»Subota je sveti dan u Bibliji«, rekla je pastoru. »Zašto mi svetkujemo nedelju?«

Pastoru se ovo pitanje nije dopalo, posebno jer je dolazilo od žene koja je bila slabo obrazovana.

»Tebe je zaposeo đavolski duh«, grubo joj je odgovorio. »Isus je ukinuo sve zakone. Ne brini se oko toga.«

Prihvatila je odgovor. Međutim, nekoliko dana kasnije čula je dvanaestogodišnju devojčicu koja je recitovala Deset zapovesti na molitvenom času u crkvi. Devojčica je posebno naglasila četvrtu zapovest: »Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ.« (2. Mojsijeva 20,8)

Nakon toga, pastor je pohvalio devojčicu što je zapamtila sve zapovesti. Džajašila se pitala iz kog bi razloga pastor smatrao da je bilo značajno zapamtiti Deset zapovesti ako ih je Isus ukinuo.

Nakon nekog vremena, Džajašila je otišla u posetu pastoru i videla kopiju Deset zapovesti koja je visila na jednom zidu njegove kuće. Sada je stvarno bila zbunjena. Pitala se zbog čega bi imao zapovesti okačene na zidu ako više nisu bile validne. Po prvi put u svom životu, molila se Isusu: »Isuse, molim Te, pokaži mi istinu.«

Te noći usnila je san. Sanjala je da se trka u trci, i da ju je neko naglo zaustavio. Probudila se prestrašena što je bila sprečena da završi trku. Kako nije mogla ponovo

U vezi sa pričom

- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/Seeking the True God)

Misionske informacije

- Tradicija uči da je apostol Toma propovedao Jevanđelje ljudima u Indiji i da je osnovao nestorijansku hrišćansku crkvu na jugu. Prema istorijskim spisima, do prvih obraćenja u hrišćanstvo među lokalnim stanovništvom u Indiji došlo je u 4. veku.
- Nije tačno poznato kada su adventistička učenja doprla do Indije, i kada je otpočelo propovedanje Jevanđelja. Godine 1890, S. N. Haskel i P. T. Magan prošli su Indiju od Kalkute do Bombaja na svom misionarskom putovanju.

da zaspi, molila se: »Isuse, trčala sam u trci, a sada ne znam na koju stranu da krenem. Molim Te, pokaži mi kuda da idem.«

Nekoliko dana kasnije, pozvao ju je rođak kojeg sedam godina nije videla. Rekao joj je da je počeo da odlazi u crkvu koja drži svih Deset zapovesti, uključujući i zapovest o Subotu.

Danas su Džajašila i njen suprug verni članovi Hrišćanske adventističke crkve. Otvorili su kućnu crkvu u svom domu na selu. Porodica više ne živi u siromaštvu.

Pre nekoliko subota, petnaest meštana je predalo svoja srca Isusu u kućnoj crkvi.

Džajašila smatra da joj je Bog odgovorio na molitvu pokazujući joj put kojim da ide. 🌍

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju dve crkvene zgrade u Bengaluru, najbližem velikom gradu Džajašilinom domu.

Hvala vam što planirate da priložite nesebične darove.

Nećete preživeti

INDIJA | 10. oktobar

Kubera, 31

Moji roditelji su odrasli u jednom selu u unutrašnjosti Indije. Oboje potiču iz nehrišćanskih domova. Nakon svog venčanja, preselili su se u veliki grad Bengaluru, u kom je moj otac radio kao službenik policije.

Prva trudnoća moje majke bila je teška. Nakon porođaja carskim rezom, doktor je rekao da neće preživeti.

Svi su bili tužni. Međutim, voleli su bebu. Bio je zdrav, lep dečkić.

»Tvoja beba je veoma lepa«, rekao je jedan pacijent. »Da li hoćeš da mi je daš? Usvojiću je«, rekao je doktor. »Nećeš preživeti.«

Međutim, jedna hrišćanska medicinska sestra Sarala rekla je mojoj majci da ne gubi nadu.

»Postoji Bog čije ime je Isus. Ako veruješ u Isusa Hrista, sve će biti u redu«, rekla je.

»Nikada nisam čula za tog Boga«, rekla je majka slabim glasom. »Da li možeš da

se pomoliš za mene? Da li možeš da nam pomogneš?«

Majka je utonula u dubok san. Dok je spavala, Sarala je stavila svoju ruku na njenu glavu i molila se Isusu.

Na iznenađenje svih, majka se ubrzo oporavila i tri dana kasnije vratila se u svoj dom sa detetom. Čula je od nekoliko pacijenata za molitvu medicinske sestre i shvatila da je Isus spasao njen život.

Odlučila je da proslavlja Isusa, ali nije znala u koju hrišćansku crkvu da ode. Otac ju je odveo u Hrišćansku adventističku crkvu. Iako nije bio vernik, bio je upoznat sa učenjima različitih crkava u gradu. Jedan od njegovih prijatelja mu je rekao da je Adventistička crkva jedina koja u potpunosti sledi učenja Isusa iz Biblije.

»To je prava crkva«, rekao je otac odlučno. »Ovde treba da ideš da bi proslavljala Isusa.«

U narednih 14 godina, majka je rodila još sedmoro dece.

Danas je njen najstariji sin predsednik oblasti Adventističke crkve u Indiji. Njen

drugi sin je pastor u Irskoj. Njen treći sin je pastor u Bengaluru. Tri ćerke rade kao učiteljice u crkvenim školama. Njena dva preostala sina su aktivni vernici. Ja sam najmlađi od svih.

Po mišljenju doktora, majka je trebalo da umre po rođenju prvog deteta. Međutim, uz molitvu i veru u Isusa, poživela je i dala život svojoj deci koja su danas verni adventisti. Majka danas, koja poput mene ima samo jedno ime, Kamalama, višljasta je sedamdesetdvoletna baka koja ima osmoro unučadi.

Dok sam odrastao, majka me je uvek podsećala na Božije reči: »Može li žena zaboraviti porod svoj da se ne smiluje na čedo utrobe svoje? A da bi ga i zaboravila, ja neću zaboraviti tebe.« (Isaija 49,15)

Zahvaljujući njenoj veri, moja velika porodica korača sa Isusom. 🌍

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju dve crkvene zgrade u Bengaluru, u kome žive Kubera i njegova majka.

Hvala vam što planirate da priložite nesebična darovanja.

Kubera sa majkom Kamalama.

U vezi sa pričom

- Neka ovu priču iznese neki brat iz crkve kao svoje lično iskustvo u ime tridesetjednogodišnjeg čoveka Kubere iz Indije.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte Kuberu na Jutjubu: bit.ly/Kubera-Mission

Zanimljivosti

- Indija je druga država po veličini engleskog govornog područja posle SAD-a. Oko 10% ukupnog stanovništva države koristi engleski jezik kao maternji. Očekuje se da će se procenti učestvostručiti u sledećoj dekadi.
- Indijska telekomunikaciona industrija je najbrže rastuća industrija na svetu. U toku 2017. godine, Indija je pretekla SAD i postala druga država sa najvećom prodajom pametnih telefona na svetu posle Kine.
- U Indiji se nalazi više od 30.000 aktivnih džamija. Ove brojke prevazilaze brojeve džamija u bilo kojoj drugoj državi, pa čak i u islamskim državama.
- U Bengaluru se nalazi više od 25 jezera koja obezbeđuju vodu za grad, a pružaju: mir, tišinu od gradske vreve i zabavu. U njima se nalaze veliki ekosistemi flore i faune, među kojima su ljiljani, jakane koje nalikuju repovima fazana, ptice trkačice, vodomari i razne paprati.
- Bengalur je bio prvi osvetljeni grad u Indiji 1905. godine. Ovo je postignuto pomoću hidroelektrane u Šivanasamudri, na obali reke Kaveri.

Beba čudo

Nilam Džoša, 34, Daril, 39 i
Nešaun, 3

Želeli smo bebu. Nakon dve godine braka, rekla sam svom suprugu Darilu: »Do sad nismo dobili bebu. Hajde da se posavetujemo sa lekarom.«

Daril se složio, iako nije želeo da ide. U bolnici smo zatražili pomoć od lekark. »Ne mogu da ostanem u drugom stanju, da li možete da nam pomognete?«

Pristala je, ali Daril je rekao: »Mi se nismo molili za ovo. Istina je da je prošlo dve godine, ali želeo bih najpre da se molimo, a zatim da ponovo dođemo.«

Lekarka je pitala koliko dugo želimo da se molimo. Daril, inače pastor, rekao je da ćemo se moliti mesec dana.

Molili smo se i ja sam zatrudnela. Bili smo toliko uzbuđeni. Žurno smo otišli do doktorke, i ona je potvrdila da sam ostala u drugom stanju. Međutim, upozorila nas je da je beba mala, ali je rekla: »Ne brinite se, dobro jedi i beba će biti dobro.«

Odlazila sam na redovne kontrole. Nakon pet meseci, lekarka je rekla da fetus ne raste kako bi trebalo. Daril i ja bili smo zabrinuti.

»Ne brinite«, rekla je doktorka, »daću vam neki lek koji će pomoći da beba napreduje i dobije na težini.«

Do sledeće kontrole, moja težina je porasla, ali beba nije napredovala. »Dođite ponovo za nekoliko sedmica«, rekla je doktorka.

Na narednoj kontroli, radiolog je bio zabrinut. »Nešto nije u redu. Mislim da beba neće preživeti«, rekao je.

Doktor je zatražio dodatno, stručno mišljenje. Drugi doktor je takođe smatrao da beba neće preživeti i savetovao da odem na abortus.

Daril i ja bili smo skroz utučeni. Molili smo se: »Gospode, mi smo Ti služili. Pokaži nam šta da radimo.«

Daril je nazvao svog brata blizanca koji je radio kao pedijatar u jednom gradu u Indiji. On je savetovao da odemo u drugu bolnicu.

U drugoj bolnici, lekarka je posle određenih testova rekla: »Vidite, deluje da je beba dobro. Da vidimo koliko možemo da produžimo ovu trudnoću.«

»Kakvi su nam izgledi«, upitao je Daril.

»Vi ste pastor«, odgovorila je lekarka. »Verujete u silu molitve. Molite se. U Božjim rukama nalazi se sila.«

Bila sam hospitalizovana. Na svakih sat vremena bolničko osoblje je proveravalo

moje stanje. Te noći, jedan mladi doktor na specijalističkom stažiranju došao je do nas i rekao: »Delujete kao srećan bračni par. Zašto se brinete?«

Ispričali smo mu svoj problem.

Rekao je da je bio rođen u nehrišćanskoj porodici, ali da je u međuvremenu prihvatio Isusa. »Da li mogu da se pomolim za vas«, upitao je.

Sagnuvši glavu, molio se: »Bože, Ti koji možeš da zaustaviš kretanje Sunca, možeš učiniti čudo u životima ove porodice.«

Njegova molitva dala nam je nadu i poverenje da će Bog učiniti nešto.

Dva dana kasnije, doktorka je izrazila bojazan. »Beba je veoma mala, a šanse da preživi su veoma slabe, ali ne brinite, daćemo sve od sebe.«

Beba je rođena jednog subotnjeg jutra. Težila je samo 680 grama. Doktorka je bila veoma srećna kada je beba zaplakala. Stavila ju je u inkubator.

»Činimo sve što je u našoj moći«, rekla je.

Studenti adventisti iz obližnjeg medicinskog koledža došli su u Subotu popodne da nam pevaju. Bili smo presrećni.

Imali smo poverenje u Boga da će sve učiniti da sačuva život bebe.

Bilo je zaista teško gledati tako malu bebu sa toliko cevčica koje su bile privezane za nju. Nismo mogli da je dodirujemo. Samo smo mogli da joj pevamo i da se molimo.

»Ne plaši se, Bog će se brinuti o tebi«, Deril i ja smo pevali.

U naredna tri dana, težina bebe je opala na 600 grama. Doktorka je bila zabrinuta zbog intervencije koju je trebalo da obavi da bi spasila bebin život.

Zamolila sam adventističkog lekara koji je došao u vizitu da se moli.

»Gospode, ljudski posmatrano, ja ne znam da li ova beba može da preživi.

U vezi sa pričom

- Zamolite žensku osobu da u prvom licu iznese ovo svedočanstvo tridesetčetvorogodišnje žene po imenu Nilam iz Indije.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) .

Zanimljivosti

- Indijom je upravljala Velika Britanija od 1858. do 1947. godine, kada je stekla nezavisnost.

Međutim, Ti si Bog koji čini čuda. Ako je Tvoja volja, povećaj težinu ove bebe da bi mogla da se bori. Neka ova beba bude svedočanstvo Tvoje ljubavi i sile.«

Narednog dana beba je dobila 10 grama na težini. Svakog sledećeg dana dobijala je na težini. Kada je posle tri meseca dostigla 1,6 kg, doktorka je izjavila da možemo da se vratimo kući. »Vaš mališan je bio u bolnici veoma dugo. Smatram da je došlo vreme da ide kući.«

Drugi doktor se divio što je beba preživela. »Ovo je rezultat vaših molitava«, rekao je. »Ovo je zaista delovanje Božje ruke.«

Dečkića smo nazvali Nešoun, što na jevrejskom jeziku znači »čudo«. Nadamo se da nikada neće zaboraviti da je njegovo rođenje zaista bilo čudo.

Posvetili smo ga da jednog dana služi Bogu kao pastor. Psalam 150,6 kaže: »Sve što diše neka hvali Gospoda! Aliluja«

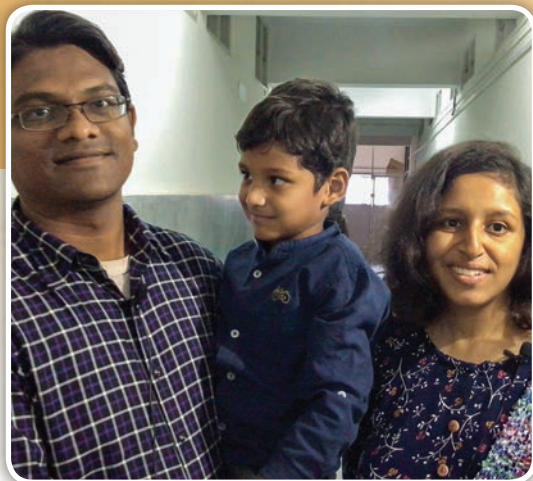
Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za izgradnju dve crkvene zgrade u Nilamininom gradu Bengaluru.

Hvala vam što planirate da priložite veliku darove.

Lek odozgo

INDIJA | 24. oktobar

**Sandip P. Kolkar, 35, Ramija, 29
i Ajuš, 7**

Učiteljica iz državne škole povukla je u stranu adventistički par pošto je čula njihovo zdravstveno izlaganje u svojoj školi.

»Moja svekrva pati od ozbiljnog problema sa leđima«, rekla je. »Da li možete da joj pomognete?«

Učiteljica Ajša pozvala je par da dođe u kuću njene svekrve. Sandip i Ramija su nedavno završili medicinsku obuku, a zdravstveni seminar koji su održali u školi bio im je prvi. Nadali su se da će moći da drže zdravstvene seminare i da širom Indije promovišu prirodne tretmane zasnovane na Bibliji i spisima Elen Vajt.

Bračni par je posetio svekrvu, Šubangi, koja je bila u krevetu. Potrošila je mnogo novca na razne tretmane, ali ništa nije dalo rezultata. Bila je vezana za krevet. Nije mogla da hoda niti da živi sama. Njena snaja je jedno vreme živela u istoj kući, ali se preselila sa svojim suprugom i sinom, jer nije više mogla da se brine o njoj.

Sandip je prelistavao svekrvinu hrpu medicinskih dokumenata. Ramija je pogledala u svoju torbu punu medicinskih bočica. Pogledali su jedno drugo bespomoćno. Nisu znali šta da čine.

Tek što su završili svoje studije i nikada ranije nisu isprobali prirodne lekove na tako teškom bolesniku. Molili su se.

»Hajde da pokušamo nešto«, reče Sandip svekrvi. »Da li biste se složili da prestanete da uzimate svoje lekove na pet dana?«

Šubangi se složila, i tretmani su otpočeli. Ramija je vršila hidroterapiju i masaže ujutro i uveče. Za obroke je pravila sokove od svežeg povrća. Trećeg dana, Šubangi je ustala, i po prvi put posle više meseci ležanja, malo hodala. Suze su joj krenule.

»Moj sin i snaja su me ostavili da umrem«, rekla je. »Oni se više ne brinu o meni zbog ove bolesti.«

»Molite se Bogu i On će ih dovesti natrag«, rekao je Sandip. Šubangi nije bila hrišćanka. Njena kuća nalazila se u nehrišćanskom delu grada. Štaviše, da su njene

komšije videle nekoga sa Biblijom, napravile bi problem.

Sandip se molio i poklonio Šubangi Bibliju na njenom maternjem jeziku.

»Pročitajte jednu stranicu ove Biblije svakog dana i molite se Isusu«, rekao je. »On će nazad dovesti vašeg sina, snaju i unuka.«

Nakon pet dana tretmana, svekrva više nije osećala bolove. Bila je potpuno dobro.

Deset dana kasnije, nazvala je Sandipa.

»Sine, rekao si mi da čitam Bibliju svakodnevno i da se molim, i da će se moj sin vratiti. To se nije dogodilo a već je prošlo deset dana«, rekla je.

Sandip je saznao da je čitala tri stranice svakodnevno, jednu ujutro, drugu u podne i treću predveče - kao da je sledila vreme za terapiju. Nadala se da će ubrzati Božji odgovor na svoje molitve.

»Nastavite da se molite i Bog će učiniti čudo«, rekao je Sandip.

Tri dana kasnije, snaja mu je poslala poruku.

»Sada živim u kući svoje svekrve«, napisala je.

Porodica je ponovo bila sjedinjena.

Danas, svekrva redovno čita Bibliju. Ona šalje Sandipu i Ramiji stihove iz Biblije kao ohrabrenje, i moli se.

Sandip i Ramija su presrećni.

»Ovo je dobar početak«, Ramija kaže.

»Ona je bila naš prvi pacijent. Nismo znali kako da se suočimo sa ovim. Medicinska obuka koju smo prošli dala nam je samo osnovne principe. Nekako nas je Bog vodio. Ovo je zaista čudo.«

Sledi citat iz knjige Elen Vajt »Poziv za medicinski evangelizam i zdravstveno obrazovanje«, str. 12: »Dok zdravstveni misionari deluju na telo, Bog deluje na srce.«

U vezi sa pričom

- Pogledajte Sandipa i njegovu porodicu na Jutjub klipu na linku: bit.ly/Sandeep-Kolkar.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

Misionske informacije

- Zvanični početak adventističkog delovanja u Indiji datira iz 1893. godine, kada su Vilijam Lenker i A. T Strup, kolporter iz SAD-a, došli u Madras i otpočeli svoje delovanje među ljudima engleskog govornog područja u glavnim indijskim gradovima. Lenker kasnije navodi u svojim spisima da postoje adventisti koji rade u različitim gradovima širom Indije.
- Indija nema državnu religiju, ali ona je rodno mesto za 4 velike religije: hinduizam, budizam, džainizam i sikizam. Oko 80% populacije Indije smatra se hindu sledbenicima.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju dve crkvene zgrade u Bengaluru, najbližem velikom gradu od mesta u kome Sandip i Ramija žive sa svojim sedmogodišnjim sinom Ajušom.

Hvala vam što planirate da priložite veliku darove.

Dva nezaboravna sna

INDIJA | 31. oktobar

Rašmi Ravi Čandra, 32

Rođena sam u nehrišćanskoj porodici kao najstarija ćerka od šestoro ženske dece. Kao mlada žena, bila sam privučena hrišćanskom životu. Posle nekog vremena zaljubila sam se u jednog adventistu, Ravija. Predala sam svoje srce Isusu i venčali smo se.

Živeli smo srećno prva tri meseca braka, a onda sam se razbolela. Imala sam nesvestice tokom dana i dešavalo mi se da se odjednom onesvestim. Moji roditelji su smatrali da su me demoni zaposeli jer sam prihvatila hrišćanstvo i okrenula leđa njihovoj religiji. Bez obzira na sve, moj otac je predložio da pozovem nekog adventističkog pastora da se moli za mene.

Ravi i ja smo otišli u pastorov dom u našem gradu, Bengaluru, i on je stavio svoju ruku na moju glavu pomolivši se: »Ako je Tvoja volja Gospode, da ona nastavi u ovom svom novom životu kao hrišćanka, molim Te upotrebi je silno u svojoj službi i ukloni od nje sve sotonske sile.«

Dok je moj suprug mirno spavao te noći, ja sam usnila uznemirujući san. Sanjala sam grupu ljudi u crnim odorama koja me je okruživala. Jedan među njima bio je izrazito viši od drugih. Drugi je vikao na mene uhvativši me za ruku. Vikao je: »Zašto si otišla u Adventističku crkvu?« Pokazivao je na visokog čoveka govoreći: »Ovo je tvoj bog! Njega treba da proslavljaš! Ne treba da ideš k Isusu.«

Visoki čovek je bio veoma ljut. Plašila sam se da ga pogledam, spustila sam glavu i plakala.

Trenutak kasnije, neko u beloj odori mi se približio i stavio svoje ruke na moja ramena. Nisam mogla da vidim njegovo lice, samo njegovu odeću. Osetila sam njegov dodir. Bio je mek i nežan.

»Ne plaši se. Ja sam sa tobom«, rekao je nežnim, melodičnim glasom. Pokazujući na visokog čoveka u crnoj odori, rekao je: »Sada možeš da pogledaš u njegovo lice.«

Sa pouzdanjem koje su mi njegove ruke na mojim ramenima dale, mogla sam direktno da pogledam u razbesnelog čoveka u crnoj odori. Njegovo lice je bilo okrutno, iskrivljeno od gneva.

Narednog jutra, Ravi i ja vratili smo se u pastorov dom da bih mu ispričala san.

»Gospod Isus je taj koji je stavio ruke na tvoja ramena«, pastor je rekao. Pomolili smo se zajedno.

Nesvestice su prestale od tog dana.

Volela bih da mogu da kažem da se moj život odjednom promenio, ali trebalo je vremena da dođe do promene. Pre nego što sam se udala, bila sam veoma tvrdoglava. Iako sam predala svoje srce Isusu, neki elementi kulture mog naroda ostali su u mom umu, kao što je odlazak na religiozne svečanosti sa mojom porodicom. Nisam smatrala da je Subota značajna. Međutim, nakon sna, moj suprug i pastor počeli su da se mole za mene. Vremenom odbacivala sam stvari koje su me sputavale u hrišćanskom življenju, prigrivši u potpunosti Subotu.

Zatim, usnila sam još jedan san. Čula sam blagi glas koji mi je rekao: »Ne greši, uskoro ćeš stati pred sudom.« Bio je to ugodan glas, i ja se nisam plašila i pored zastrašujućih reči.

Probudila sam se, bila je ponoć. Ispričala sam suprugu svoj san. »To mora da je Sveti Duh«, rekao je. »Sotona nikada ne govori o sudu. Budi pažljiva.«

Nakon tog sna, ispitivala sam svoj život uz molitvu. Uz Božju pomoć, postala sam manje tvrdoglava. Počela sam istrajnije da se molim Bogu da prevaziđem iskušenja. Moj suprug i ja češće smo se zajedno molili. Počela sam da učestvujem u crkvenim evanđeoskim aktivnostima.

U vezi sa pričom

- Zamolite neku ženu u crkvi da iznese ovu priču u prvom licu kao svoje iskustvo. Neka nas uvede u životno iskustvo žene po imenu Rašmi iz Indije.
- Pogledajte video-klip sa Rašmi, na linku: bit.ly/Rashmi-Chandra..
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

Misionske informacije

- U julu 1915. godine, otvorena je škola u Koimbatoreu na jugu indijske države Tamil Nadu. U toku narednih 27 godina, škola se selila najpre u Bengaluru, a zatim do svoje sadašnje lokacije u Pruneu.
- Ime škole je takođe menjano nekoliko puta: od Spajser koledža 1937. godine, u čast adventističkog pionira Vilijam Spajsera, zatim, Misionarskog koledža Spajser 1943. godine, Memorijalnog koledža Spajser 1955. godine, do Adventističkog univerziteta Spajser 2014. godine, skoro 100 godina nakon svog prvog otvaranja.

Danas, imamo dva sina od šest i deset godina, koji pevaju i sviraju u crkvi. Ja sam službenica vladine organizacije i radim nedeljom umesto subotom. Moja želja je da svedočim ljudima koji nisu hrišćani. Oduševljena sam što su dve kolegice sa posla izrazile interesovanje da dođu u moju crkvu.

Zahvalna sam Bogu za ova dva sna. Kroz ove snove, shvatila sam da je Isus uvek uz mene. Donela sam čvrstu odluku da se u potpunosti Njemu predam. 🌍

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju dve crkvene zgrade u Bengaluru. Hvala vam što planirate da priložite nesebične darove.

Spasena iz bunara

Šilama Dorairaj, 66

Šilamin suprug je patio od problema sa stomakom i tragično umro u bolnici u tridesetoj godini.

Šilama je imala dvadeset godina i petogodišnjeg sina u svom rodnom selu Belari, koje se nalazi 300 km severnije od Bengalura. U svojoj tuzi, skinula je zlatne minđuše, ogrlicu i prsten na nosu, i dala ih svojoj sestri.

»Idem da posetim nekog«, rekla je. »Brini se o mom sinu Raži dok se ne vratim.«

Međutim, Šilama nije planirala da se vrati. Otišla je u susedno selo, i u pokušaju samoubistva skočila u dubok bunar. Međutim, neko je tada došao po vodu iz bunara, i video kako u besvesnom stanju pluta po površini vode. Meštani su brzo došli da je spasu. Jedan čovek se uz pomoć kanapa spustio u bunar i izvukao je u korpi.

Meštani su odmah založili vatru obukavši je u suhu odeću. Kada je došla svesti, obratili su joj se ljutito postavljajući pitanja.

»Što ovo nisi uradila u svom selu«, upitao je jedan.

»Mogla si da se ubiješ u svom selu«, rekao je drugi.

Prepoznavši je, pitali su je za sina.

»Zašto si pokušala da izvršiš samoubistvo kada imaš sina? Ako si siromašna, mogla si barem da prosiš za hranu«, reče neko.

Meštani su je ispratili do njenog sela, do kuće njene sestre.

Šilama nije želela da tu ostane. Želela je novi život. Mesec dana kasnije, uzela je Ražu i povelu vozom u Bengalur. Međutim, u gradu nije nikog poznavala. Nije imala rođaka ni prijatelja.

Na železničkoj stanici, ljudi su videli siromašnu majku i rekli joj da se vrati u svoje selo.

»Mlada si«, reče jedan.

»Imaš malo dete«, reče drugi. »Bengalur nije bezbedno mesto.«

Šilama nije imala nameru da se vraća nazad. »Neću se vratiti. Napustila sam sve da dođem ovde. Ne želim da se vraćam natrag.«

Jedan vozač rikše joj je ponudio besplatnu vožnju i ostavio je ispred katedrale.

Šilama je sedela ispred građevine plačući i moleći se svojim bogovima. Na zemlji ispred sebe, primetila je razglednicu sa sli-

kom Isusa. Ona nije bila hrišćanka, ali je prepoznala Isusa.

»Pomozi mi«, rekla je uzimajući razglednicu.

Nakon nekog vremena, jedna žena je izašla iz katedrale. Dala im je malo pirinča i kari da imaju šta da jedu.

»Vrati se u svoje selo«, rekla je žena.

»Udovica sam, suprug mi je umro. Imam malo dete. Molim vas, dajte mi neki posao.«

»Mnogi ljudi dolaze kod nas tražeći pomoć«, reče žena. »Ne možemo da ti pomognemo.«

Dok su Šilama i žena razgovarale, jedna prolaznica je prošla i upitala zašto Šilama plače.

Kada je saslušala njenu priču, pozvala ju je kod sebe i pomogla joj da nađe posao kao kućna pomoćnica.

Jedan čovek čiju kuću je čistila bio je adventistički pastor. Ubrzo su se sprijateljili.

»Da li znaš da čitaš i pišeš«, upitao je jednog dana.

Saznavši da je nepismena, naučio ju je da piše. Polako je počela da čita Bibliju i da ide u crkvu subotom. Ubrzo je predala svoje srce Isusu.

Kada se pastor odselio u Mumbai, drugi pastor joj je pomogao da nađe posao kao spremačica u Adventističkoj školi Spenser Roud. Tamo je radila narednih 34 godine, do odlaska u penziju 2004 godine.

»Srećna sam«, izjavljuje Šilama. »Potekla sam niotkud, a Bog mi je pokazao kuda treba da idem, i doveo me u svoju crkvu. Slavim Boga što me je blagoslovio. Moj život je dobar zahvaljujući Njemu.«

Deo darova 13. Subote biće upotrebljen za izgradnju nove crkvene zgrade umesto

U vezi sa pričom

- Pogledajte Šilamu na Jutjubu: bit.ly/Sheelamma-Dorairaj
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- U Indiji postoji 3 miliona kilometara puteva, što je čini drugom na svetu po veličini putne infrastrukture nakon SAD-a.
- Tokom svadbenih ceremonija, Indijci ukrašavaju zvanice i prostoriju u kojoj se obavlja venčanje cvetovima nevena. Ovo cveće predstavlja radost i sreću.
- Bengalur se smatra silikonskom dolinom u Indiji. Veliki broj multinacionalnih kompanija je tamo otvorilo svoja predstavništva, što rezultira prilivom IT inženjera i stranaca u gradu.
- Dživan Reka ekspres ili »Linija života ekspres« je bolnički voz koji krstari indijskom železnicom, odlazeći u udaljene ruralne oblasti u kojima je medicinska pomoć neophodna. Voz ima dve operacione sale sa pet stolova i šest kreveta za oporavak pacijenata. Voz ima takođe oftalmološku prostoriju, stomatološku jedinicu, laboratoriju i rendgensku prostoriju. Postoji odeljak za smeštaj osoblja sa 12 kreveta. Medicinsko osoblje sprovodi ortopedske i oftalmološke procedure, kao i zahvate plastične hirurgije za rascep nepca i opekotine. Uz to, medicinsko osoblje sprovodi tretmane za epilepsiju, skringinge, vakcinisanje, savete o ishrani, kao i promociju zdravih navika među siromašnom populacijom u ruralnim oblastima.

Šilamine prepune crkve Central Kanada u Bengaluru, u Indiji.

Hvala vam što planirate da priložite veliku darove 13. Subote.

Tihi glas

Vilbur Pereira, 44

Vilbur Pereira je vozio automobil sa rođakom kojeg nije video trideset godina. Dok su putovali na svadbu koja se održavala u južno-centralnoj Indiji, Vilburova supruga je pozvala da vidi kako protiče putovanje.

»Odlično, slava Gospodu«, Vilbur je odgovorio.

Rođak, Valter, pogledao ga je iznenađeno. Nema mnogo hrišćana u Indiji. »Koja je tvoja religija«, upitao je.

Vilbur je objasnio da je odlazio u hrišćansku crkvu svake nedelje od svog detinjstva, ali je mnoga verovanja odbacio.

»Sve je paganstvo. Biblija kaže: 'Ja sam Gospod Bog tvoj, nemoj imati drugih bogova uza me'. Međutim, crkva proslavlja Mariju, svece i mnoge idole. Ja tragam za istinom.«

»Ne brini se«, reče Valter. »Blizu si istine. Jednog dana Bog će te dovesti u pravu crkvu.«

Na svadbi, poslužnje se sastojalo samo od vegetarijanske hrane. Vilbur je bio razočaran što nije bilo svinjskog mesa.

Kada se vratio, nastavio je svoju potragu za istinom. Posećivao je nehrišćanska

mesta bogoslužnja u svom rodnom gradu Bengaluru. Znao je da se Bog negde nalazi, želeo je da Ga pronađe.

Bivao je sve ubeđeniji da se njegova crkva iz mladosti odvajala od učenja Biblije. U subotu, rekao je svojoj supruzi Nensi, da više ne želi da ide u crkvu sa njom.

»Ja više neću ići u crkvu sa tobom, ova crkva pogrešno naučava paganska verovanja«, rekao je.

Te večeri, Nensi je pozvala članove porodice da razgovaraju sa njim i da ga ubede da nastavi da odlazi u crkvu sa njom. Međutim, on je ostao čvrsto ubeđen u svoju odluku. U isto vreme, razmišljao je u koju crkvu da ide.

Ujutro, i dalje je razmišljao u koju crkvu da ode dok je išao u radnju po nabavku namirnica za pripremu ručka. Odjednom, čuo je tihi muški glas.

»Nazovi svog rođaka«, rekao je glas.

Vilbur je ignorisao glas i nastavio da pešači.

»Nazovi svog rođaka«, glas je ponovo rekao.

Vilbur je zastao.

»Nazovi svog rođaka«, po treći put čuo je isti glas.

Izvadio je svoj mobilni telefon i nazvao Valtera. Pošto mu je rekao za neslaganje oko crkve sa suprugom, pitao je u koju crkvu njegov rođak odlazi.

»Ja odlazim u Hrišćansku adventističku crkvu«, odgovorio je Valter.

Vilbur je viđao znak na adventističkim crkvama, ali ništa nije znao o njenom učenju.

Valter je organizovao za Vilbura biblijska proučavanja tri dana te sedmice. Naredne Subote, Vilbur je otišao u Adventističku englesku crkvu Haj Strit. Posebno mu se svidelo proučavanje Biblije u okviru subotnoškolskih razreda.

Nensi se protivila Vilbuvojoj novoj veri i prepirala se svakodnevno sa njim. Međutim, posmatrala je sa iznenađenjem kako se njegov životni stil polako menjao. Svidelo joj se što više nije koristio duvan niti pio alkohol. Bila je zadivljena što je pripremao hranu za Subotu dan ranije. Nije mogla da shvati što je prestao da jede jaja i mlečne proizvode, dajući ih njihovom malom sinu.

Vilbur joj je objasnio da želi da proslavlja Boga svakim delom svog života, da svetkuje Subotu i da se odnosi prema svom telu kao prema Božjem hramu. Morala je da prizna da je njegovo zdravstveno stanje bilo bolje nego njeno. Patila je od hroničnog bola u vratu.

Kada je Adventistička crkva organizovala besplatnu zdravstvenu kliniku, Vilbur je pozvao Nensi da ode sa njim, i sazna nešto novo i dobro o zdravlju. Bila je pokrenuta kada je čula doktora kako opisuje usku povezanost između fizičke i duhovne dobrobiti. To je bila nova ideja za nju.

Radosno je pozvala svoje prijatelje da im govori o klinici.

Naredne Subote, odbila je poziv da pođe sa njim u crkvu, ali mu je dozvolila da povede njihovog sina u crkvu po prvi put. Dečaku se svidela dečija subotna škola, priča za decu i zajednički obrok nakon toga. Te večeri, sa nestrpljenjem je pričao

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip na Jutjubu o Vilburu na linku: bit.ly/Wilbur-Pereira.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- Više od 4.700 dnevnih listova na 300 različitih jezika štampa se u Indiji.
- Nacionalni simbol Indije je ugroženi bengalski tigar.
- Za vreme Drugog svetskog rata, prepoznatljiva kupola Tadž Mahala bila je prekrivena bambusovom trskom da bi bila sakrivena od neprijateljskih bombardera.

svojoj majci o svemu što je video. Nensina radoznalost sve više je rasla. Počela je da se raspituje za biblijska proučavanja.

Nekoliko dana kasnije, kada je saznala za Subotu tokom proučavanja, odmah je zauzela stav.

»Više nikada neću raditi subotom«, izjavila je. »Čak iako izgubim svoj posao, neću raditi.«

Danas, Vilbur i Nensi rade kao zdravstveni radnici, podučavajući ljude o dobrim zdravstvenim principima.

»Mi dosežemo do ljudi u potrebi, učeći ih o zdravstvenim principima, povezujući ih sa pravim Isceliteljem«, kaže Vilbur.

Ovog tromesečja dar 13. Subote biće upotrebljen za izgradnju dve crkvene zgrade u Bengaluru, najbližem velikom gradu od mesta u kome Vilbur danas živi sa svojom porodicom.

Hvala vam što planirate da priložite veliku darove.

Tri napada na proučavanja

INDIJA | 21. novembar

Alka Matu, 36

Pastor Samson je držao biblijsko predavanje iz knjige Otkrivenje Alki i mnogobrojnim članovima njene porodice u velikoj spavaćoj sobi u njihovoj kući, u Amritsar, u Indiji.

Dok je govorio stajao je na jednom kraju prostorije, a članovi porodice bili su poređani po krevetu i podu.

»I zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja vara sav vasioni svet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njeni zbačeni biše s njom.« (Otkrivenje 12,9) Čitao je biblijski tekst.

Skočivši s poda, Alkin svekar Šašipal preteći se približi pastoru: »Zašto propovedaš o Isusu«, vikao je sa besom u očima, »Ja sam silniji na ovoj zemlji.«

Pastor Samson je osetio da je demon pokušavao da ga uplaši. Setio se tada reći iz Prve poslanice Jovanove: »Vi ste od Boga, dečice, i nadvladaste ih, jer je veći koji je u vama negoli koji je na svetu.« (1. Jovanova 4,4)

Rekao je tada: »Nemojte se plašiti, kleknimo i molimo se.«

Šašipal je odbio da klekne i nastavio da viče. Pastor je stavio ruku na njegovo čelo i direktno pogledao u njegove oči, rekavši:

»Tebe, đavole, Gospod Isus je već pobedio svojom smrću na krstu Golgote. Ja sam opran krvlju Isusovom. Ti nemaš moć nada mnom. Nemaš moć nad mojim prijateljima koji se mole sa mnom. Isus je ovde. Gospodnji Duh izlio se na nas da nadvlada đavola. U ime Gospoda Isusa Hrista i Njegove krvi, pozivam silu i ukoravam te. U Isusovo ime, izađi iz njega i odlazi.«

Šašipal je pao na svoja kolena. Govoreći sporo i mirno, stariji čovek je rekao: »Hvala Ti Isuse.«

Demon je otišao.

»Amin, slava Bogu«, rekao je pastor Samson vodeći porodicu da u pesmi »Bog je tako dobar« proslavi Boga.

Sedmicu dana kasnije, pastor je nastavio proučavanja Biblije i čitao Otkrivenje: »I oni ga pobediše krvlju Jagnjetovom i rečju svedočanstva svog, i ne mariše za život svoj do same smrti.« (Otkrivenje 12,11)

Dok je izgovarao te reči, Alkin šesnaestogodišnji sin Džon počeo je da reži kao lav, a onda je počeo da njače kao magarac, laje kao pas i šišti kao zmija.

»Ne želim da pastor dolazi ovde i moli se«, rekao je. »Nemoj izgovarati ime Isus u mom domu.«

Pastor Samson je osetio da je to bio isti demon kao i prethodne sedmice, i da je sada došao sa pojačanjem.

»Ne plaši se«, rekao je. »Postimo i molimo se.«

Porodica je postila tokom svetlog dela dana u naredna tri dana. Trećeg dana, u petak uveče, pastor je ponovo došao u Alkin dom na nastavak biblijskih proučavanja.

Džon se smeškao dok se pridruživao porodici u molitvi na kolenima.

Umesto režanja, njakanja, lajanja ili šištenja, uzeo je blago pastorovu ruku i stavio je na svoje čelo.

»Molim vas, molite se za mene«, rekao je. »Osećam se slabo i srce mi je teško, a glava me boli.« Pastor Samson se molio za njega, a Džon nikada više nije ispuštao životinjske zvuke. Međutim, to nije bio kraj.

Naredne sedmice, čitao je o potrebi hrišćana da se obuku u Gospodnji oklop da bi se suprotstavili đavolu kao što piše u Efescima 6,10-18.

Dok je čitao, Alkin suprug, Surinder, okrenuo se prema Džonu zaurlavši: »Gde su demoni koji su bili u tebi? Više nema demona u tebi, sada su u meni!«

Pastor Samson je pozvao porodicu da klekne. Nakon molitve, pozvao ih je da

U vezi sa pričom

- Pogledajte Alku u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Alka-Mattu.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- Pundžab, indijska država koja se graniči sa Pakistanom, središte je zajednice Sika.
- Amritsar je poznat po svojoj proizvodnji pašmina i drvenim šahovskim tablama i pionima.
- Reč Pundžab složenica je dve persijske reči »pandž-pet« i »ab-voda«, što znači zemlja pet voda. To su reke: Beas, Čenab, Dželum, Ravi i Sutledž.

otvore svoje Biblije i da čitaju 23. i 91. Psalam.

»Ovo je poslednje đavolovo utočište«, rekao je.

Nakon toga, poveo je porodicu u pevanju pesama. Démoni su ga napustili, i više se nikada nisu vratili u ovaj dom.

Alka i njen dom prošli su dalek put od života u jednoj velikoj svetskoj nehrišćanskoj religiji do vere u Boga. Oni i dalje upoznaju milost i pravednost Gospoda Isusa.

»Molim vas da se molite za moju celokupnu porodicu, a posebno za moju majku, da prihvati Isusa.« 🌍

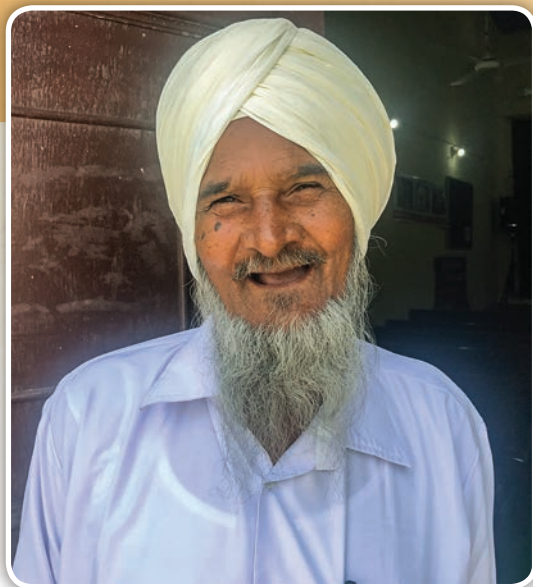
Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju veće crkve, koja će zameniti dotrajalu, tesnu crkvu u Amritsaru u kojoj Alka proslavlja Boga.

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva za darovanje.

Vrač ne može pomoći samom sebi

INDIJA | 28. novembar

Bagiča Sing, 70

Bagiča Sing je proveo ceo svoj život proslavljajući drveće i idole u svom porodičnom svetilištu u svom domu u malom indijskom selu.

Verovao je u moć svojih bogova. Zahvaljivao im se što su mu pomogli da se obogati kao seoski vrač. Ljudi su hrlili u njegov dom u selu Mundričurimra da bi bili isceljeni.

Bagiča je imao sve što je želeo osim jedne stvari; nije imao mir u srcu.

A onda se razboleo. Povraćao je stalno, bio je slab i patio od čestih glavobolja. Okrenuo se svojim vradžbinama da se isceli. Međutim, izgleda da čini koje su pomagale drugim ljudima nisu delovale na njega. Plaćao je velike sume novca raznim doktorima, međutim, niko nije mogao da mu pomogne. Gorko je plakao.

»Umirem, umirem«, govorio je članovima svoje porodice.

Njegov posao iscelitelja počeo je da propada. Još neko vreme ljudi su nastavili da dolaze tražeći pomoć. Ali, on ih je odvrćao, govoreći: »Ja ne mogu da vas iscelim zato što sam i ja bolestan.«

Jednog dana, njegov sin je pozvao pionira svetske misije koji je vodio Hrišćansku adventističku crkvu u susednom selu, tražeći od njega da se moli za njegovog oca.

Pionir svetske misije Samson Soni, došao je u Bagičin dom, ali je vrač iscelitelj odbio da razgovara sa njim.

»Ja ne želim molitve«, rekao je Bagiča. »Moje vradžbine su jače od tvog Boga.«

Samson se nije obeshrabrio, nastavio je da se moli.

Nakon posete, Bagičino zdravlje se pogoršalo, i bio je odveden u bolnicu u Džalandar, grad od milion stanovnika, koji se nalazio na 90 minuta vožnje kolima od Bagičinog sela. U bolnici, doktor je vršio ispitivanja, i utvrdio da Bagiča ima tumor na mozgu.

»Umrećete ubrzo ako se ne operišete«, rekao je doktor.

Međutim, operacija je bila skupa. Bagiča je bio stekao veliko bogatstvo kao vrač iscelitelj, međutim, mnogo novca je potrošio

U vezi sa pričom

- Ime Bagiča znači »vrt«.
- Pogledajte Bagiču u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Bagicha-Singh.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- Amritsar je mesto u kome se nalazi Harmandir Sahib, najsvetije mesto hodočašća za Sike. Prvobitni hram bio je podignut 1570. godine od strane Sika Guru Ram Daša. Godine 1830, maharadža Randžit Sing obnovio je Harimandir Sahib i obložio kupole sa 100 kg zlata, nakon čega je ovo mesto nazvano Svarn Mandir, ili zlatni hram.

tražeći lek. Sada, njegova porodica i on, imali su samo polovinu sredstava neophodnih za operaciju.

Samson je čuo da je Bagiča bio u bolnici i otišao da ga poseti. Stariji čovek se osećao bespomoćno. Počeo je da psuje kada je video Samsona. Okrenuo se prema doktoru koji je tu stajao i rekao: »Evo Isus dolazi da me isceli.«

Samson je pitao doktora za dozvolu da se pomoli. Kada je doktor odobrio, plakao je sa suzama u očima.

»Dragi Bože, u Isusovo ime, molim Te isceli gospodina Bagiču, na proslavu Tvog svetog imena Isuse. Amin.«

Narednog jutra, doktor je vršio testove i na njegovo iznenađenje, nije mogao da vidi ni trag tumora. Pozvao je specijalistu na dodatnu konsultaciju. Ni specijalista nije mogao da primeti tumor.

Šokirani doktor se setio Samsonove molitve.

»Gde je tumor na mozgu?«

»U kog Boga verujete?«

Bagiča se radosno osmehivao.

»Ja sam bio duboko uvučen u vradžbine, međutim, pionir svetske misije se molio za mene i otkrio mi je Isusa. Sada, verujem u Isusa. Verujem da me je Isus iscelio od tumora na mozgu. Isus je došao do mene preko pionira svetske misije.«

Prve Subote, Bagiča je potražio Samsona u Adventističkoj crkvi u susednom selu.

»Tvoj Isus me je iscelio«, rekao je.

Svojoj porodici i komšiluku ispričao je sve što mu se dogodilo.

»Isceljen sam i slobodan od vradžbina«, rekao je. »Dođite i vi u crkvu u kojoj Isus isceljuje.«

Posredstvom Bagičinog svedočanstva, mnogi ljudi počeli su da dolaze subotom u crkvu. Oko pedesetoro ljudi je tražilo da proučava biblijske teme sa Samsonom, a pola od njih bilo je kršteno u septembru 2018. godine, uključujući i Bagiču kao i tri člana njegove porodice.

Ostali su nastavili da proučavaju Bibliju uz još mnoge koje im se pridružuju.

Bagiča je danas verni član crkve.

»Molite se za mene da ostanem veran Gospodu i da budem spreman za drugi Isusov dolazak.«

Bagiča i dvadeset petoro članova njegove porodice i prijatelja krstio je Samson Gulam Masih, najbliži adventistički pastor njihovom selu.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju veće crkvene zgrade koja će zameniti staru, trošnu, često tesnu crkvenu zgradu pastora Samsona u Amritsaru.

Hvala vam što planirate da priložite veliku darove.

Lav u kući

INDIJA | 5. decembar

Samson Gulam Masih, 48

Gulam Masih je imao mnoštvo pitanja o Bogu. Kao dečak, odlazio je sa svojim ocem na dva različita bogoslužjenja svake sedmice. Jednog dana bi ga otac vodio na porodično tradicionalno mesto bogoslužjenja, a nedeljom, vodio bi ga u razne hrišćanske crkve.

Otac nije mogao da se odluči šta da proslavlja. Jednom dok je čitao porodičnu svetu knjigu, uzviknuo je: »Izgleda da se Isus spominje u ovoj knjizi više nego naš prorok! Zbog čega je to tako?«

Porodica je stvorila svoju jedinstvenu religiju koja je delom bila tradicionalna, a delom hrišćanska.

Kako je Gulam rastao, sve više ga je hrišćanstvo privlačilo. Ali, želeo je više da sazna o tome. Čeznuo je da vidi Isusa svojim očima.

»Isuse, voleo bih da Te vidim licem u lice«, molio se.

Kao mladić, odlučio je da napusti porodični dom i da se preseli u kolibu na periferiji sela Čakval. Želeo je da sam proučava Bibliju nekoliko sedmica.

Seljani, veoma sujeverni, nisu bili hrišćani. Primitili su da je Gulam tih i ljubazan. Kada je ponudio da se moli za bolesnog seljanina, a on ozdravio, prozvali su ga »Sveti čovek«.

Meštani su ga poštovali kao svetog čoveka. Dolazili su u njegovu kolibu svako jutro i večeri donoseći mu hranu.

U kolibi, Gulam se molio i čitao Bibliju. Proučavao je knjige proroka Danila i Otkrivenje.

Ponavljao je svoju molitvu da vidi Isusa.

»Gospode, želim da Te vidim. Molim Te, otkrij mi se.«

Jedne večeri, dok se molio i čitao Bibliju sedeći na podu, osetio je nečije prisustvo u prostoriji. Podigavši pogled, video je velikog

lava. Dok je iznenađen gledao životinju, lav se sagnuo i zurio pravo u njega.

Gulam se uplašio i odmakao od zveri. A onda je čuo zvučni muški glas.

»Ne plaši se«, rekao je glas. »Dodirni lava i prođi rukom po njemu od glave do repa.«

»Ne mogu to da uradim«, uzviknuo je Gulam. »Lav će me ubiti.«

»Molio si se da me vidiš«, rekao je glas.

»Molio sam se da vidim Isusa«, Gulam reče.

»Isus je lav iz Jude«, rekao je glas. »Pomazi lava.«

Gulam je čitao o Isusu koji je bio lav iz plemena Jude: »I jedan od starešina reče mi: Ne plači, evo je nadvladao lav, koji je od kolena Judinog, koren Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pečata njenih.« (Otkrivenje 5,5)

Bio je uplašen, ali nije se usudio da protivreći. Podigao je drhtavu ruku i stavio na glavu lava. Lav se nije pomerio.

Polako, njegova ruka drhteći i dalje, prelazila je preko lava od glave do repa.

Kada se udaljio od lava, životinja je protresla rep. Lav je zatim izašao iz kolibe, zaputivši se u mračnu noć.

Ujutro, jedna žena iz sela je došla do kolibe sa hranom za doručak. Zastala je kada je videla tragove lava. Bacivši hranu iz straha, otrčala je nazad u selo.

»Sveti čovek je mrtav«, vikala je. »Lav ga je ubio. Videla sam tragove kada sam išla prema njegovoj kolibi.«

Meštani su potražili prema kolibi. Pronašli su Gulama kako sedi na podu i čita Bibliju.

On se nije bio ni pomerio otkako je lav otišao. Kada su meštani čuli njegovu priču, bili su zadivljeni. Tražili su od njega da im posvedoči o svom Isusu.

Gulam je kasnije saznao za Subotu i postao adventistički pastor. Osnovao je

U vezi sa pričom

- Pogledajte Samsona u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Samson-Masih.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- Ime »Indija« potiče od reke Ind. Oko 3300. godina pre n. e. ljudi su se nastanili u plodnoj dolini reke Ind, od kojih je nastala današnja Indija, što je čini najstarijom postojećem civilizacijom.
- Indija ima najveći poštanski sistem na svetu, sa više od 150.000 poštanskih kancelarija - tri puta više nego u Kini. Ona takođe ima i ploveću poštu na jezeru Dal u Šrinagaru. Na brodu se osim pošte nalazi i filatelistički muzej.
- Indijska kuhinja je popularna u svetu, ali varira u zavisnosti od oblasti. Ova varijacija često se ne zapaža u restoranima izvan Indije, u kojima gosti očekuju određena veoma poznata jela kao što su: dal, samosas, nan i tanduri piletinu.

crkvu u svom rodnom selu Daram Kotbaga, na severu Indije.

Imao je pet sinova i dve ćerke i umro je 1999. godine u devedesetoj godini života.

Njegov najmlađi sin Samson, 48 godina, zahvalan je Bogu za iskustvo sa lavom. »Bog voli da ispunjava želje naših srca«, rekao je. 🌍

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju nove crkvene zgrade u Amritsaru, u kojoj je Samson Gulam Masih služio kao pastor.

Hvala vam što ćete planirati da priložite velikodušna sredstva kao darovanja.

Put po svetu da bi se pronašao Hristos

INDIJA | 12. decembar

Briješ Kumar, 27

Briješ Kumar je ostao bez posla u glavnom gradu Indonezije, Džakarti. »Sigurno postoji neki posao koji mogu da radim«, rekao je dvadesetogodišnji Indijac svom prijatelju kod kojeg je boravio.

»Da li možeš da mi pomogneš da nađem posao?«

Briješ je napustio Indiju sa nadom da će naći posao kojim će moći da otplati školski dug iz 2014. godine.

Njegovi roditelji pozajmili su sredstva od prijatelja, ali novca je nestalo pre nego što je diplomirao. Zajmodavci su tražili novac.

Briješov prijatelj nije znao ni za jedan posao, ali upoznao je Briješa sa nekim ko mu je obećao američki izbeglički status za 2.000 U\$D. Briješ je imao samo 1.000 U\$D, a želeo je da novac pošalje svojim roditeljima.

Međutim, smatrao je da bi mogao da zaradi više kao izbeglo lice u SAD-u. Predao je novac. Bilo mu je rečeno da će moći da

se ukrca na brod koji treba da isplovi za SAD u roku od nedelju dana.

Šest meseci kasnije, ukrcao se u mali brod na obali Jave. Uz njega, na brodu bilo je osamnaest Indusa i šesnaest Nepalaca koji su svi želeli da dobiju azil u SAD-u. Dva Indonežanina su upravljala brodom.

Putovanje je bilo strašno. Posle dva dana nestalo je hrane. Dva dana kasnije, nije bilo ni vode. Briješ je sakupljao kišnicu da bi pio. Sedmog dana, kapetan je upozorio da je gorivo bilo na izmaku.

Nekoliko sati kasnije, na horizontu pojavilo se parče zemlje. Brod je uplovio na dok, a putnici i posada bili odmah pritvoreni. Oni su došli do mikronezijskog ostrva Jap.

Briješ i ostali bili su pritvoreni u pristaništu šest meseci. Američka policija i FBI agenti su ih ispitivali. Sveštenstvo različitih hrišćanskih denominacija donosilo je hranu i druge potrepštine. Govorili su o Isusu.

Briješ nikada ranije nije čuo za Isusa, tako da nije bio zainteresovan. Želeo je samo da stekne izbeglički status. Međutim, mikronezijske vlasti želele su da ga deportuju natrag u Indiju.

Kako su meseci prolazili, protok posetilaca se smanjio. Vlasti su im dozvolile, dajući im cerade, da naprave improvizovane šatore. Hrane je bilo malo. Briješ je izgubio svaku nadu.

Onda se pastor Karameno pojavio sa velikim tovarnim kontejnerom. Briješ i drugi plakali su kada su videli da se u kontejneru nalazi hrana i odeća. Pastor Karameno je

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip sa Briješom na Jutjubu: bit.ly/Brijesh-Kumar.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- U toku 2018. godine, ljudi u gradu Varanasi koji je bio pogođen sušom, organizovali su venčanje dve plastične žabe, da bi udovoljili hindu boginji kiše Indri. U Hindu mitologiji smatra se da će kiša pasti ako se dve divlje žabe spoje, sledeći ljudske rituale venčanja.

posećivao ovu grupu ljudi redovno, a oni su se okupljali oko njega da ga slušaju.

»Zašto uporno dolazite da nam pomazete kada su svi drugi sveštenici i pastori odustali«, upitao je neko.

»Zato što vas Isus više voli nego ja. On pokušava da vas spase. Pokušava da vam da slobodu«, odgovorio je.

Rekao je da je pastor Hrišćanske adventističke crkve. Nakon upornih pitanja, nevoljno je priznao da je ostajao bez hrane da bi oni imali.

Ljudi sa brodića su plakali kada su to čuli. Istog dana, devetoro Nepalaca je predalo svoje srce Isusu.

Napravili su u kampu poseban šator za crkvu i počeli da svetkuju Subotu.

Briješ je primetio promenu koja je nastala kod ovih ljudi. Ranije bi se često tukli sa Indusima oko hleba. Međutim, sada su prijateljski delili ono što su imali. Jedne Subote, jedan Nepalac je pozvao Briješa u šatorsku crkvu. Unutra su ga devetoro Nepalaca toplo prihvatili, molili se za njega, njegovu porodicu i njegovu budućnost.

Briješ je bio opušten u njihovom prijateljskom društvu. Prihvatio je Bibliju. Počeo je da je čita i da se moli.

Prijatelj Nepalac mu je rekao da će njegove molitve biće uslišene ako se moli Bogu u Isusovo ime. Odlučio je da pokuša.

»Dragi Bože, stavljam sav svoj teret i probleme na Isusa Hrista«, molio se. »U ime Isusa Te molim. Amin!«

Kada je otvorio oči, osećao se kao da leti po nebu. Skinuo je dragocenu amajliju sa vrata i bacio je u more. Odlučio je da sledi Isusa.

Briješ je odustao od svoje želje za američkim izbegličkim statusom, deportovan je natrag u Indiju. Stigao je na aerodrom u Nju Delhi.

Danas, Briješ radi kao pionir svetske misije Hrišćanske adventističke crkve, studira na Adventističkom univerzitetu Spajser sa željom da postane pastor.

Posredstvom biblijskih lekcija koje je držao, četvoro ljudi je predalo svoja srca Isusu u protekle dve godine, a mnogo više ih se priprema za krštenje.

Njegovi roditelji koji su uspeli da otplate dug, dok je bio na ostrvu Jap, takođe proučavaju Bibliju.

Briješ je ostao u kontaktu sa devetoricom Nepalaca. Sva devetorica su verni adventistički hrišćani u Nepal. Još jedan od Indusa koji je bio sa njima, postao je adventista, i danas vodi posao sa odećom u Indiji.

Briješ je izgubio kontakt sa ostalima.

»Ja želim da svedočim ljudima o Gospodu. Bog me je spasao kada nisam imao ništa«, izjavljuje. 🌍

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju novog bloka spavaonica u Adventističkoj školi Varanasi, koja nudi obrazovanje i smeštaj Briješu i drugima dok se obučavaju za evanđeoski rad.

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva.

Učiti se ljubavi

Andlina Sing, 25

Andlina Sing stekla je odbojnost prema pastorima kada je imala četrnaest godina. Te godine, majka se razbolela i bila je odneta u udaljenu bolnicu da se leči od ozbiljne infekcije bubrega i žučne kese. Otac je ostao sa majkom u bolnici, ostavljajući Andlinu kod kuće sa njenim deseto-godišnjim bratom Rošanom, u njihovom rodnom gradu Gorakpuru.

Deca su odlazila u školu sama, a komšije su ih hranile.

Andlina se zatim razbolela dobivši žuticu i bila hospitalizovana blizu kuće. Osećala se toliko usamljenom. Razmišljala je o svojoj majci koja je bila daleko u bolnici. Setila se crkve u koju je njena porodica odlazila svake nedelje. Čeznula je da neko dođe u posetu: »Dragi Bože, molim Te, pošalji nekoga da me poseti«, molila se svakog dana.

Međutim, niko nije došao.

Nakon deset dana, otac i majka pojavili su se u bolnici. Majka se dobro osećala, i roditelji su je odveli kući.

Ubrzo je devojčica saznala da niko nije posetio ni majku u bolnici. Niko nije došao iz njihove crkve, čak ni pastor. Osećala se

razočarano i ljutito. Odlučila je da nikada više ne ide u crkvu, rešila da više ne veruje pastoru. Kada bi neko samo pomenuo reč »pastor«, duboki gnev javio bi se u njoj.

Nekoliko godina je proteklo. Jednog dana, njena tetka je nazvala telefonom: »Da li si znala da naš grad ima crkvu koja se zove Hrišćanska adventistička crkva«, upitala je. »Ima mladog pastora, bio je u našem domu. Dođi kod nas i upoznaj ga.«

Andlina nije želela da upozna pastora.

»Ne«, rekla je. »Ja ne volim pastore.«

Tetka je nazvala nekoliko dana kasnije i ponovo pozvala Andlinu da upozna pastora.

»Ne želim da vidim nijednog pastora, niti da idem u ikakvu crkvu«, rekla je.

Nakon toga tetka je javila tužne vesti. Njen suprug je preminuo. Pozivala je članove porodice da prisustvuju sahrani. Zamolila je Andlinu da obavesti adventističkog pastora Pradipa Singa. On je hrabrio porodicu iznosivši pouke iz Biblije.

Andlininoj majci se dopao pastor, i pozvala ga je da poseti njihov dom. Imala je mnoštvo pitanja. Ona i otac su sa pastorom razgovarali puna tri sata. Posle zajedničke

molitve, zatražili su od pastora da ponovo dođe narednog dana. Pastor je pozvao porodicu da prisustvuje bogoslužnju u crkvi u Subotu. Otac, majka i Rošan otišli su u crkvu prve Subote. Osećali su da je ta crkva drugačija. Zatražili su biblijska proučavanja. Nakon tri meseca, sve troje bilo je kršteno. Međutim, Anđlina je odbijala da im se pridruži.

Nakon krštenja, pastor je svake sedmice nastavio da iznosi biblijske lekcije u njihovom domu.

Kada bi došao u posetu, Anđlina bi odlazila u drugu prostoriju i tamo čekala dok ne ode. Iako bi zatvarala vrata, mogla je da čuje razgovor i molitve.

Godinu i po dana je proteklo. Jednog dana, Anđlina je iznenada izjavila svojoj majci: »Zovi pastora, želim da proučavam Bibliju.«

Svi su bili iznenađeni.

»Kako se to dogodilo«, upitala je majka. »Molili smo se godinu i po dana.«

Pastor je mislio da se Anđlina šali, ali iznosio joj je biblijske istine. Predala je svoje srce Isusu 2017. godine.

Nekoliko meseci posle svog krštenja, ponovo je iznenadila svoje roditelje.

»Želim da se udam za adventističkog pastora«, rekla je. »Želim da budem supruga pastora.«

Njeni roditelji bili su zabrinuti šta će pastor kazati, oprezno mu rekavši za želju svoje ćerke. Oni nisu znali da se pastor Pradip već tri godine unazad molio da pronađe pravu suprugu. Nikada nije smatrao Anđlinu kao moguću suprugu, ali kada je čuo za njenu želju, nije mogao da odbije.

»Rado ću je prihvatiti kao svoju suprugu«, rekao je sa širokim osmehom na licu.

Pradip i Anđlina su se venčali u oktobru 2018. godine. Danas, Anđlina radi u Gorakpuru kao medicinska sestra i služi

U vezi sa pričom

- Pastor Pradip ima 28 godina.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.

Zanimljivosti

- Glavno versko središte u Indiji, Varanasi, predstavlja najsvetiji od sedam gradova (Sapta Puri) u hinduizmu i džainizmu, a ima i značajnu ulogu u razvoju budizma.

kao đakonica u crkvi u kojoj njen suprug radi.

Oduševljena je time što je Bog nju upotrebio da dovede ljude k Sebi. Petoro rođaka i prijatelja bilo je kršteno nakon što su bili osvedočeni promenama u njenom životu.

»Sada smatram da su pastori dobri ljudi. Volim pastore, a posebno svog supruga.«

Anđlina voli takođe adventističko obrazovanje. Nakon što je postala vernica crkve, posetila je adventističku školu u obližnjem gradu Varanasi. Tamo je videla da deca u sticanju svog obrazovanja koriste Bibliju. Bila je veoma impresionirana, tako da je ubedila svoje rođake da upišu svoju decu u internatsku školu.

Do sad, dovela je šestoro dece u školu, koja je jedna od primalaca sredstava 13. Subote.

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva.

Dedin napad

PROGRAM 13. SUBOTE | 26. decembar

Kadžal Kanodžija, 14

Deda je bio ljubazan, nežan čovek. Pričao je priče svojoj petogodišnjoj unuci Kadžal, igrao se sa trogodišnjim unukom Nišantom.

Međutim, sve se promenilo nakon što je doživeo jednu nesreću. Okliznuo se i pao na zemlju dok je pešačio, vraćajući se kući sa pijace u selu Naoroli u Indiji. Mogao je da ustane, ali njegova blaga, dobra priroda je nestala. Počeo je da viče kada je Nišant želeo da se igra sa njime.

Kada je Kadžal došla da joj ispriča neku priču, bacao je kamenje na nju. Jednom prilikom popeo se na krov kuće i skočio sa njega, zatim se opet popeo i skočio. Plakao je dan i noć. Ostali ukućani su se plašili da budu u njegovom prisustvu, čak i baka. Kadžal bi se sakrila kad god bi on bio u blizini.

Otac, majka i baka su vodili dedu kod doktora u najveće bolnice. Išli su kod vračeva iscelitelja koji su obećavali da će isterati

zle duhove iz njega. Davali su dedi lekove, ali ništa nije pomagalo.

Kadžal je bila tužna i uznemirena. Nedostajale su joj dedine priče. I ostali ukućani su bili uznemireni. Deda bi uzimao kamene figure bogova iz njihovog porodičnog oltara i bacao ih prema ukućanima.

»Zašto naši bogovi ne mogu da pomognu dedi«, upitala je majka.

»Zašto naši bogovi ne spreče dedu da ih baca na nas«, upitao je otac.

»Moramo da uradimo nešto, a ne da zavisimo od bogova«, rekla je baka.

Porodica je izgubila veru u svoje kamene bogove. Međutim, pokušavali su da pronađu neki lek. Preselili su se iz sela u veliki grad Varanasi u potrazi za medicinskim tretmanima koji bi pomogli dedi.

Kadžal je bila radosna što je sa svojim roditeljima, bakom, dedom i bratom bila smeštena u malu iznajmljenu sobu. Nadala se da će deda biti isceljen i da će moći ponovo da joj priča priče.

Otac i majka su otvorili malu radnju za pranje veša. Vodili su dedu kod različitih doktora.

Jedne nedelje, roditelji su odlučili da odu u hrišćansku crkvu. Majka je rekla da ju je jedna mušterija uveravala da bi pastor crkve mogao da pomogne dedi moleći se svom Bogu.

Otac i majka nisu bili hrišćani, ali bili su voljni da se mole novom Bogu, ako bi to pomoglo dedi.

Majka je rekla da su Kadžal i njen brat isuviše mali da idu u crkvu, i da treba da ostanu sa dedom i bakom.

Nakon službe u crkvi, majka je rekla baki da se pastor molio za dedu i ostale članove porodice, i da otac i ona planiraju da se vrate u crkvu naredne nedelje.

Problem je iskrasao kada je vlasnik jednosobnog stana saznao da se roditelji nadaju da će Isus da isceli dedu. Besno je izbacio porodicu iz stana.

»Možete ići u crkvu i prihvatiti Isusa, ali ne možete živeti pod mojim krovom u isto vreme«, rekao je.

Zbog nemogućnosti da pronađu drugo mesto za život koje bi bilo jeftino, vratili su se u svoje selo.

Otac i majka su bili obeshrabreni zato što su zavoleli Isusa, ali nije bilo crkve u njihovom selu. Porodica se svakodnevno okupljala da proslavlja Isusa, a otac se molio: »Gospode, ako si Ti Bog ljubavi, pokaži nam kuda treba da idemo.«

Narednog subotnog jutra, majka je čula melodičnu muziku koja je odzvanjala. Otišla je u dvorište kuće i videla da lepa muzika dolazi iz kuće preko puta njihove.

»Šta se događa tamo«, upitala je jednog komšiju.

»Oni slave Boga«, odgovorio je komšija.

»Na tom mestu ljudi ranije nisu proslavljali Boga«, reče majka. »Zašto ne slave Boga u nedelju?«

»Ne znam, ali vidim da se održava neko bogoslužjenje«, odgovorio je.

U tom trenutku, jedna osoba je izašla iz te kuće, i čuvši njihov razgovor rekla: »Dođite, ja ću vas uvesti u kuću«, rekla je komšinica Džira. Ona je bila adventista.

Džira je upoznala majku sa adventističkim pastorom, koji ju je pozvao na bogoslužjenje sa ostalim ljudima u kućnoj crkvi.

U vezi sa pričom

- Ime Kadžaline majke je Kančan Kanudžija, koja ima 36 godina, a ime oca je Pramod Kumar, koji ima 40.
- Majka služi kao blagajnica u crkvi i podučava decu da čitanju, što predstavlja deo crkvenog programa. Osmoro ljudi je u zadnje 3 godine predalo svoja srca Isusu zbog njenog odgovornog delovanja.
- Pogledajte Kadžal na Jutjubu: bit.ly/Kajal-Kannojiya.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

Prihvatila je razmišljajući zašto ovi ljudi svetkuju Boga subotom a ne nedeljom.

Na kraju bogoslužjenja, upitala je pastora.

»Zašto vi svetkujete Boga Subotom. Svi hrišćani svetkuju Boga nedeljom, dok vi svetkujete Subotom. Zašto?«

»Pokazaću vam iz Biblije«, odgovorio je pastor.

Te sedmice, otac, majka i baka počeli su da proučavaju osnovne biblijske istine. Počeli su od stvaranja, kada je Bog odvojio sedmi dan i posvetio ga. Sve troje su ubrzo predali svoja srca Isusu.

Nažalost, deda se nikada nije povratio iz svoje bolesti. Umro je tokom perioda u kom je porodica proučavala biblijske istine.

Iako Kadžal nikada više nije slušala dedine priče, oduševljena je što ima Bibliju koja ima bolje priče od onih koje je ikada čula od dede.

Ona danas ima četrnaest godina i proučava Bibliju sa svojim dvanaestogodišnjim bratom u Adventističkoj osnovnoj inter-natskoj školi u Varanasi koja će primiti deo

sredstava 13. Subote za proširenje bloka spavaonica.

»Ja volim da pevam, proučavam Bibliju i molim se u školi«, izjavljuje Kadžal. »Sa većim spavaonicama još više dece može uživati u pesmama, proučavanju Biblije i molitvama.«

Hvala vam za vaše velikodušne darove koji će biti upotrebljeni u Kadžalinoj školi, kao i za druge projekte 13. Subote širom Indije.

Kadžal Kanodžija sa roditeljima i dvanaestogodišnjim bratom Nišantom, u adventističkoj školi u Varanasi, Indija.

➤ Početna pesma	
➤ Dobrodošlica	Vođa Subotne škole
➤ Molitva	
➤ Program	Dedin napad
➤ Dar	
➤ Završna pesma	
➤ Završna molitva	

Beleška: (Učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripte. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se oseate prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.)

Budući projekti 13. Subote

Projekti koji će biti u žiži sledećeg tromesečja dolaze iz Evroazijske divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- Izgradnja obdaništa na dva nivoa, osnovne škole i srednje škole na kampusu Adventističkog univerziteta Zaokski u oblasti Tula u Rusiji.
- Izgradnja tri nivoa za obdanište, osnovnu školu i srednju školu na kampusu ukrajinskog Adventističkog centra visokog obrazovanja u Buči u Ukrajini.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Butana, Indije, Maldiva i Nepala (JAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču.

Sledeći vebajstovi mogu biti od koristi:

Bhutan: government website	bit.ly/BhutGov
Lonely Planet	bit.ly/LPBhutan
India: government website	bit.ly/GovIndia
Adventure in You	bit.ly/AYIndia
Maldives: government website	bit.ly/MaldGov
US News and World Report	bit.ly/USNMaldives
Nepal: government website	bit.ly/NepalGovt
Welcome Nepal	bit.ly/WelcomeNepal
Seventh-day Adventist	
Southern Asia Division	bit.ly/SDASUD
North East India Union	bit.ly/SDANEIU
South East India Union	bit.ly/SDASEIU

Adventistički Misioniski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu Subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na www.AdventistMission.org www.AdventistMission.org/dvd.

Misioniski časopis i na društvenoj mreži Fejsbuk. Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misioniska darovanja. Zatražite od vašeg Odbora Subotne škole da vam postavi cilj misioniskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – 12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za 13. Subotu). Pokažite nedeljni grafikon progresa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike takođe da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misioniskih darova Subotne škole. Dvanaeste Subote podnesite izveštaj o misioniskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove Subotne škole da pripreme svoje darove 13. Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misioniska darivanja.

Prevod:	Dejan Majstorović
Lektura:	Maja Stojanović
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Istočno-centralna indijska unija	2,595	987,901	111,490,349
Severistočna indijska unija	218	53,429	44,294,444
Severna indijska unija	468	182,399	849,685,362
Južno-centralna indijska unija	255	78,032	68,155,847
Jugoistočna indijska unija	459	133,158	78,166,665
Jugozapadna indijska unija	238	37,533	35,106,432
Zapadna indijska unija	257	124,853	184,034,499
Regija ostrva Andaman i Nikobar	1	303	411,404
Istočno himalajsko polje	12	762	817,000
Himalajska oblast	26	9,349	29,718,000
Maldivi (nisu uključeni ni u jedno polje)	0	0	428,000
UKUPNO:	4,529	1,607,719	1,402,308,000

PROJEKTI:

- 1 Crkvena zgrada, Amrīstar, država Pundžab
- 2 Druga faza školske zgrade na Adventističkom koleđu Rurki, Rurki, država Utarakand
- 3 Spavaonica, Adventistička škola, Varnasi, država Utar Pradeš
- 4 Crkvena zgrada, Rancí, država Džarkand
- 5 Školska zgrada, Adventistički univerzitet Spajser, Aund, Pune, Država Maharashtra
- 6 Dve učionice, Adventistička engleska gimnazija, Azam Nagar država Karnataka
- 7 Muška spavaonica, Akademija Garmar, Ražanagaram, država Andra Pradeš
- 8 Pet učionica, Adventistički koleđ Flaiz, Rustumbada, država Andre Pradeš
- 9 Novе crkvene zgrade, Central Kanada i Šavanagar Tamil Tandžavur, država Tamil Nadu
- 10 Muška spavaonica, Srednja škola „E. D. Tomas“, država Tamil Nadu
- 11 Laboratorije i biblioteka, Srednja adventistička škola, „Tirumala“, Tiruvantapuram, država Kerala

